

ΕΤΟΣ Β'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 73

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤ. 25

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤ. 25

Ρεμά τουδρόμας: διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δραχ. 12, συμπληρωτέα καὶ ἑξαμηνία διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγκ. 20 συμπληρωτέα κατ' ἔτος.
Διεύθυνσις τῆς ἑφημερίδος: κέντρον τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 6 Ἰουνίου 1876.

Ὁ Διογένης εἶχε συνήθειαν νὰ ἐπιβάνῃ εἰς τὸ θέατρον ὅτε ἐτελείονεν ἡ παράστασις καὶ ἐξήρχοντο οἱ ἄλλοι. Τὸ αὐτὸ περίπου σύστημα ἀκολουθεῖ καὶ ἡ παρούσα ἡμῶν κυβέρνησις: σκέπτεται περὶ συστάσεως ἔθνοφυλακῆς, ἀφοῦ τὸν θεσμὸν τοῦτον παρήτησαν ὡς ἄχρηστον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ περὶ φέρον ἐπὶ τῶν ἀλεσμάτων, ἐνῶ πάντα τὰ ἔθνη σπεύδουσι νὰ τὸν παραστήσωσιν.

Ἄν τὸ τοιοῦτον σύστημα ἐξακολουθήσῃ, δὲν ἀπελπίζομεθα νὰ ἴδωμεν τὸν κ. Σωτηρόπουλον ἐπιχειροῦντα ν' ἀναστήσῃ τὸν φόρον, δὲν ἐπέβηκον οἱ Ἐνετοὶ ἐν Χίῳ ἐπὶ τοῦ καπνοῦ (οὐχὶ τῶν σιγάρων ἀλλὰ τῶν μαγειρείων) καὶ τὸν ἄλλον ἐκείνον ἐπὶ τῆς... ἀργίας τῶν χερῶν, οὐδὲ τὸ κυριολεκτικὸν ὄνομα διετέθησαν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ὁ Βλαστούς.

Ἀληθῆ ἴσως, ἀλλὰ φοβεράν ὄντως φράσιν μεταχειρίζεται ἡ «Γαλιγγερασία» καὶ ἄλλαι τινες ἐφημερίδες ἀμιλοῦσαι περὶ στρατολογίας: «Δὲν εἶναι εὐκόλον πρᾶγμα ἡ σύλληψις τῶν στρατευσίμων.» Πῶς θεωροῦνται οἱ συλληπτοί, ὡς ἀγρίμια ἢ ὡς θηρία; Τὸ δὲ λυσιπρότερον εἶναι ὅτι ἂν πρὸς σύλληψιν τῶν κληρούχων ἀπαιτοῦνται κωνηγεσίαι, πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν ἐφεδρῶν χρειάζονται ἀνασκαφαί.

Ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς τὸ μαντεῖον αὐτῆς εἶχεν ἐν Δελφοῖς· σήμερον τοῦτο μετατέθη ἐν «ἀημοσίᾳ», ἵνα κατὰ τὰς κρίσιμους ταῦτα περιστάσεις οἱ χρησμοὶ αὐτοῦ μεταδίδονται ταχύτερον εἰς τὴν πρωτεύουσαν διὰ τοῦ «Νεολόγου.»

Ἄδίκως, νομίζομεν, τρομάζουσι τινες ἀναγνώσκοντες τὰ περὶ παρασκευῶν καὶ πολέμων ἄρθρα τῶν ἀρειμανίων ἡμῶν συναδέλφων. Ἡ Ἑλλὰς, ὅσον ἀσυλλόγιστος καὶ ἂν ἦ· αἰ εἰς τοὺς λόγους, οὐδένα διατρέχει κίνδυνον πραγματικόν, ἀφοῦ χάρις εἰς τὸ ἔξοδον τῆς κομματικῆς κτηνοτροφίας ἡ θέσις αὐτῆς εἶναι ἀπαράλλακτος ὡς ἀνθρώπου θέλοντος νὰ βίβῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ μὴ ἔχοντος μίαν σφάντικαν ἵνα μεταβῇ εἰς Πειραιᾶ.

Μετὰ τὴν παραχώρησιν συνταγματικῆς βουλῆς εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ Σουλτάνου, τὸ ζήτημα τῆς ἰθαγενείας εἰσέρχεται εἰς φάσιν ὕλης νέαν. Ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις, ἀντὶ νὰ διεκδικῇ ὅσους πλείστους ὑπηκόους, συμφέρον ἔχει ν' ἀρίνη ὅσους δύναται Ἕλληνας ἀντιπροσώπους ἐν τῇ βουλῇ τοῦ Βυζαντίου.

Τὴν ἐντύπωσιν, ἣν ἐπροξένησεν εἰς τὸν κόσμον ἡ ἀγγελία συστάσεως βουλῆς παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Βοσπόρου, εἰκονίζει ἀκριβῶς τὸ κατωτέρω δημῶδες δίστιχον:

Πῶς ἠκούσθη πῶς ἐφάνη
Εἰς τὴν Ἄνδρο συντριβάνι!

Ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ ἐν πάσῃ συνταγματικῇ χώρᾳ πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ βουλευτικοῦ αξιώματος ἀπητήθησαι καὶ τινὰ προσόντα. Οὐδεὶς, νομίζομεν, θέλει ἔχει δίκαιον νὰ μεμφθῇ τὴν Ἰψηλὴν Πύλιν ὡς ἀδίκον ἢ τυραννικὴν, ἂν ὡς ἀπαραίτητον πρὸς πᾶντὸς βουλευτοῦ ἀπαιτή-

ση παρ' αὐτοῦ νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ ΓΡΑΦῆ τὴν γλώσσαν τοῦ κράτους. Τὸν ἔρον τοῦτον συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τοὺς πηδαλιούχους τῆς γείτονος Αὐτοκρατορίας, ὡς δυνάμενον ν' ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀπὸ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἀγραμμάτων βασιλέων.

Μὴ ἔχοντες ὡς ὁ ἀνωτέρω μνημονευθεὶς συνάδελφος κηφισσιανὴν Πυθίαν εἰς τὰς διαταγὰς ἡμῶν, δὲν τολμῶμεν νὰ χρησιμοδοτήσωμεν ἀπὸ τρίποδος περὶ τῶν περιπλοκῶν τῆς Ἀνατολῆς. Περιοριζόμεθα ὡς ἐκ τούτου εἰς τὴν ταπεινὴν παράθεσιν ἐνὸς χωρίου Ζαχίου τοῦ Δουσιτανοῦ, ἱατροῦ, ἀλχημιστοῦ καὶ ζωολόγου τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος. Ὁ σοφὸς οὗτος ἄνθρωπος διδάσκει ἡμᾶς ἐν τῇ Θηριολογίᾳ του τὰ ἑξῆς περὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος: «Ἡ Ἄρκτος εἶναι ζῶον τὰ ὁποῖον πληρωθὲν δὲν φονάζει, ἀλλ' ὑποχωρεῖ, γλείφει τὴν πληγὴν του, καὶ ἔπειτα ἐπιπίπτει ἀγριώτερον ἢ πρὶν».

Ὁ Ἰησοῦς μετέβαλλε τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον, ὁ Ἅγ. Γρόφμος τοὺς κόρακας εἰς περιστέρους, οἱ ἀλχημιστὰὶ τοῦ μεταίανου τὸν μόλυβδον εἰς χρυσόν. Ἡ παροῦσα ἡμῶν κυβερνήσις φαίνεται καταγινόμενη εἰς ὅλους ἀντίστροφον θαῦμα, νὰ μεταβάλῃ δηλ. ἐν τῇ ἀγορᾷ τὰς ὁμολογίας τοῦ ἐθνικοῦ δανείου εἰς μετοχὰς «Αἰγαίου» ἢ «Περικλέους».

Κατὰ τὸν «Ἐθνοβόλακα» ὁ ἐν Ἑλλάδι ὑπερπλεονασμὸς περιττῶν θέσεων ὁμοιάζει πρὸς τὸ σύστημα τῶν δ-παδῶν τῆς κοινοκτημοσύνης. Νομίζομεν ἡμᾶς ὅτι ὁ συνάδελφος ἔχει λάθος. Οἱ σοσιαλιστὰὶ ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τῶν κεφαλαιούχων μέρος τῶν περιττῶν, ἵνα διανεμῶσιν ἄρτον εἰς τοὺς ἐργάτας, παρ' ἡμῖν δὲ συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀνάπαλιν, ἀφαιρεῖται δηλ. ὁ ἄρτος ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ἐργάτου καὶ γεωργοῦ, ἵνα δοθῇ εἰς τοὺς Πύργας, Φάληρον ἢ ταξιδιῶν εἰς τὴν Εὐρώπην.

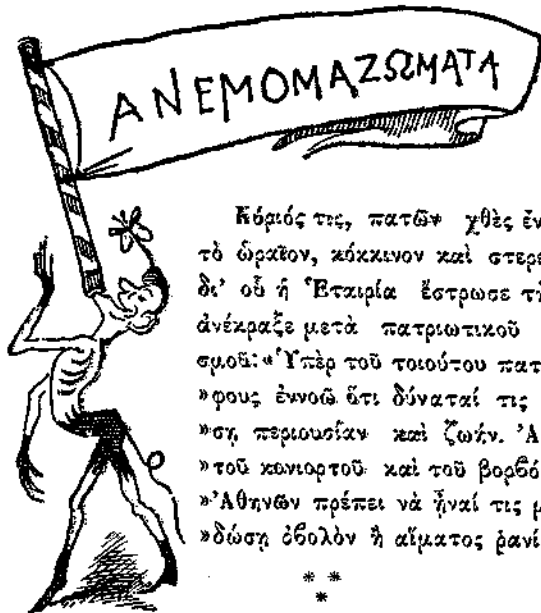
Προχθὲς ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ «Ἀπόλλωνος» ἐνῶ παρίστατο τὸ «L'amour qu'est-ce ça», ὑπεράριθμὸς τις γραφεὺς, φίλος τῆς κυβερνήσεως, θαυμάζων τὴν κατάκειτον ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου καὶ ὑποκρινομένην ὕπνον γαλλίδα ἀνέκραξεν: «Ὠραία γυναῖκα! ἀλλὰ ποῦ νὰ εὕρω ἑκατὸν δραχμὰς; Θὰ ὑπάγω αὖριον εἰς τὸν Κουμουνοῦρον νὰ τοῦ εἶπω τὸν καῦμόν μου, ἵσως μοῦ τὰς δώσῃ ἐκ τοῦ κρονδυλίου τῶν βοηθημάτων.»

ΘΕΟΤΟΤΜΗΣ.

ΘΕΑΤΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Νεώτερα περὶ θεάτρου δὲν ἔχομεν σήμερον νὰ εἰπώμεν. Ὁ ἀξύβητος τῶν Πουριτανῶν ἐξακολουθεῖ νὰ μαγεύῃ τὸ ἀκροατήριον διὰ τῆς φωνῆς του καὶ νὰ σπογγίζῃ τὰ γόνατά του μετὰ προσοχῆς, ἀφοῦ γονατίσῃ πρὸ τῆς ἐρωμένης του μετὰ περιπαθείας προσέτι δὲ ἀν' ἀφαιρέσῃ τὸν πῖλον του, ἵνα χαιρετήσῃ, δυσκολεύεται ἔπειτα ν' ἀνέσῃ τὴν κεφαλὴν του, ἵνα κλυρῇ.

Τῆς κυρίας Δορναῖν τὸ ἥδύτερον ἄσμα δὲν εἶναι τὸ ἐκ τοῦ στόματος; ἐξερχόμενον, ἀλλὰ τῆς ἐσθῆτος αὐτῆς τὸ φρού-φρού, πρὸ πάντων τῆς ἀτλαζίνης. Περὶ ἀρχαίας τι-νος θεότητος, τῆς Φλώρας νομίζομεν, ἐμυθολογεῖτο ὅτι ἄπου ἐπάται ἐφύοντο ἄνθη. Παρελθούσης τῆς ἐποχῆς τῶν θαυμάτων τοιοῦτόν τι δὲν κατορθῶναι ἢ φαληρικὴ Ἑλβίρα, οὐχ ἦττον ἡμῶς ὅπου πατήσῃ αἱ σανίδες τῆς σκηνῆς φαίνονται εὐθὺς μεταβαλλόμεναι εἰς παρκέτον αἰθούσης. Ἡ κυρία αὕτη, ἵνα εἰπώμεν τὴν ἀλήθειαν, οὔτε εὐμορφος εἶναι οὔτε καλλίφωνος ἀοιδός. Ἀλλὰ βλέπων τις αὐτὴν ἀμέσως εὐθὺς ἐνοεῖ πῶσον δίκαιον εἶχον ὁ Δούθηρος, ὁ Καλβίνος, ὁ Πασγάλ καὶ πλείστοι ἄλλοι θεολόγοι ἰσχυριζόμενοι ὅτι, ἐν ἐλλείψει πάσης ἄλλης ἀρετῆς, ἀρκεῖ ἡ χάρις πρὸς σωτηρίαν.

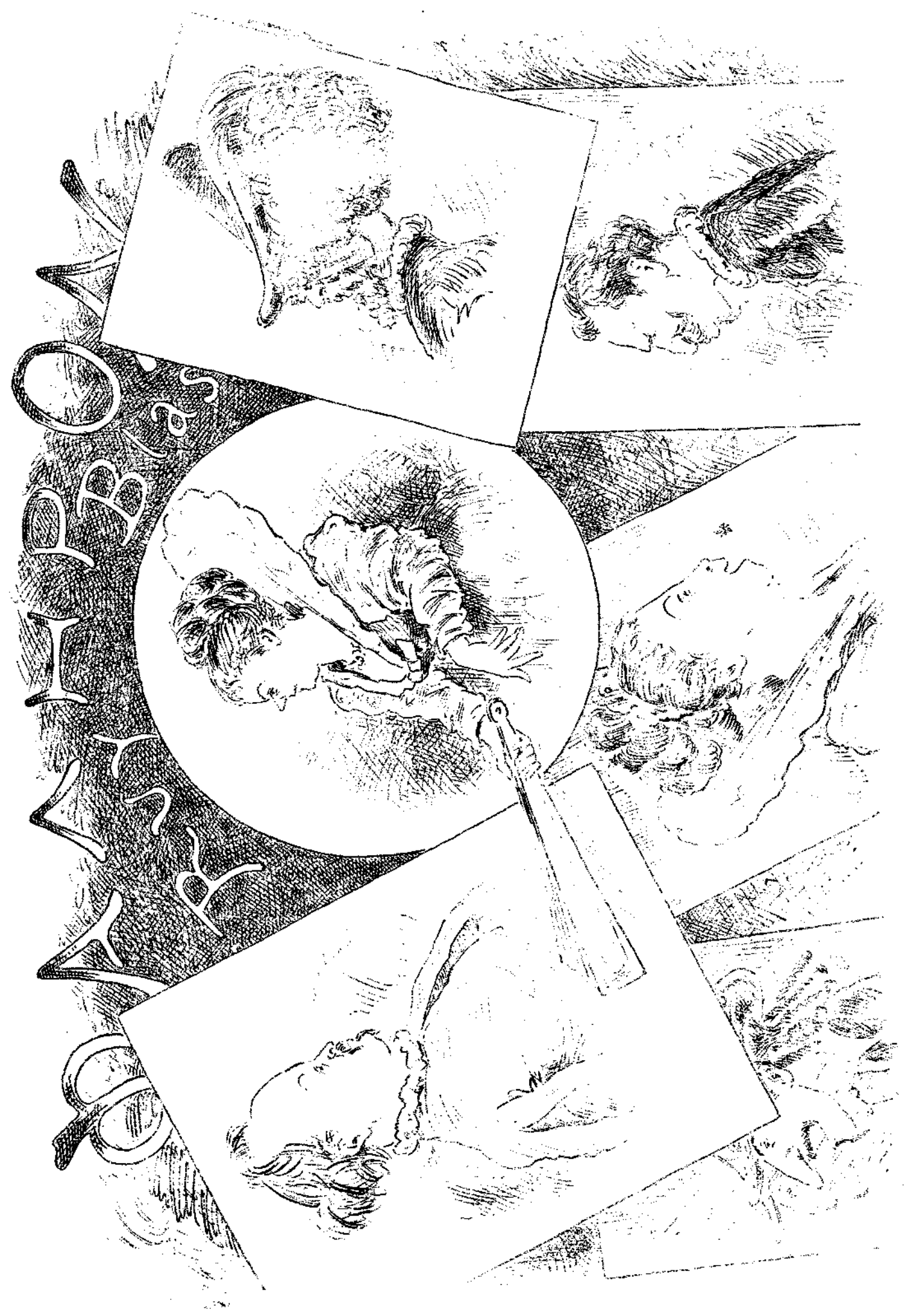
Κόραός τις, πατῶν ἡθὲς ἐν Φαλήρῳ τὸ ὄρατον, κόκκινον καὶ στερεὸν χῶμα δι' οὗ ἡ Ἑταιρία ἔστρωσε τὴν ἀκτὴν, ἀνέκραξε μετὰ πατριωτικῆς ἐνθουσιασμοῦ: «Ἵπὲρ τοῦ τοιοῦτου πατρίου ἐδάφους ἐνοεῖ ὅτι δύναται τις νὰ θυσιάσῃ, περιουσίαν καὶ ζωὴν. Ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ κομποῦ καὶ τοῦ βορβοῦρου τῶν Ἀθηνῶν πρέπει νὰ ἦναι τις μωρὸς, ἵνα δώσῃ ὄβολον ἢ αἵματος βανίδα».

Ἀφοῦ διαδοχικῶς ἐγεύθημεν ἐν τοῖς καφενείοις τοῦ Φαλήρου ζῦθον, καφέ, παγωτὰ, ἀρρόδεις λεμονάδας καὶ νερὸν τῆς Καισαριανῆς, ἐναῆσαμεν πῶσον ὀρθὸς καὶ ἀληθὴς εἶναι ὁ στίχος τοῦ μεγάλου Πινδάρου

Ἄριστον μὲν ὕδωρ.

Ἐρωτήσαντες ἐκ περιεργείας διατί πάντες οἱ ὑπηρετῶν τῶν φαληρικῶν ξενοδοχείων εἶναι τόσον βρώμικοι, βυπαροαὶ, μουρδάρηδες, ἀκάθαρτοι καὶ λερωμένοι, ἐλάβομεν ἀπάντησιν, ὅτι ἡ διατήρησις τῶν ὑπηρετῶν εἰς τοιαύτην κατάστασιν ἐκρίθη ἀναγκαία πρὸς πρόληψιν τῶν ἐκ τῆς παραστάσεως τοῦ Ρουῆ-Βλάς ἐνδεχομένων κινδύνων διὰ τὴν ἠθικὴν.

Ἐκ τῶν τριῶν ἐν Φαλήρῳ ξενοδοχείων συμβουλευόμεν τὸ ἐπὶ τῆς θαλάσσης σανίδωμα εἰς τοὺς ἀγαπῶντας νὰ γευματίωσι πρὸ πάντων διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὸ τοῦ κ. Φινοπούλου εἰς τοὺς ἔχοντας τὸν στόμαχον εὐρύτερον τοῦ βαλαντιοῦ τὰ δὲ φαγητὰ τοῦ κ. Κροκιδᾶ εἰς μόνους τοὺς πάσχοντας συνάχι.

Τί μείζον ἐν ἐλαχίστῳ; Κατὰ τὸν ἀρχαῖον φιλόσοφον νοῦς ὕγιής ἐν κεφαλῇ ἀνθρώπου, ἡμεῖς ὁμῶς νομιζόμεν ὅτι ἔκτοτε τὰ πράγματα ἤλλαξαν καὶ μέγιστον σήμερον ἐν ἐλαχίστῳ εἶναι ἀνθρώπινη σιτιὰς ἐντὸς βραχονίου ἐπιστρέφοντος ἐκ φιλῆρου μετὰ τὴν παράστασιν.

* *

Πλείστοι προῖναι φοιτήτριαι τοῦ βασιλικοῦ κήπου καὶ μάλιστα ἡ ὠραία παιδαγωγὸς ἐνὸς τῶν τριῶν συμμάχων παραπονούνται διὰ τὴν παρουσίαν ἐκεῖ ἐνσαρκωθέντος τινὸς ἀγάλματος Πανὸς ἢ ἀρχαίου Σατύρου, τὸ ὅποῖον κρύπτεται ὑπὸθεν τῶν δένδρων καὶ ἐροῦμα ἐπ' αὐτὰς ἀπροσδοκίτως. Ἐπὶ τοῦ φαινομένου τούτου σκοπεύουσι νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν τῆς ἀστυνομίας· ἀλλ' ἡμεῖς νομιζόμεν τοὺς φόβους αὐτῶν ὑπερβολικούς. Ὁ ἀπόμαχος οὗτος Σάτυρος εἶναι ἕως ἀβλαβής καὶ ἀκίνδυνος. Πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ πάσης παρ' αὐτοῦ ἐνοχλήσεως ἀρκεῖ νὰ εἴπῃ αὐτῷ ἡ ἐνοχλουμένη τὸ ἀρχαῖον ῥητὸν « Ἴδού ἡ Ῥόδος, ἴδού καὶ τὸ πῆδημα ».

ΒΟΡΕΑΣ.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Μεσολόγγιον 24 Μαΐου 1876.

Φίλε « Ἀσμοδαῖε »,

Ἄπὸ Βρεντησίου εἰς Μασσαλίαν ταξιδίον ἡμερῶν τριῶν καὶ ἀλλαγὴ ἐνὸς ἢ δύο ἡμερῶν μόνον· καὶ ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Μεσολόγγιον ἐπίσης τριῶν ἡμερῶν ταξιδίον καὶ μαρτύριον ἑκτῷ ἐπιβιβάσεων ἢ ἀποβιβάσεων, καθ' ἃς ἐφείλει ὁ ταξιδιώτης νὰ ᾔηαι ἐνταυτῷ ἐπιβίτης, πρῶτος, ναύτης, καὶ ἀγχοφόρος. Πῶς λοιπὸν νὰ ἐπαρκέσω καὶ εἰς ἀνταπόκρισιν;

Εἶμαι ἀκόμη καταπεποιημένος χάρις εἰς τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας τὰ περικαλλῆ καὶ ἐλαφρὰ λεωφορεία, ἐφ' ὧν ἀντὶ δέκα στρογγυλῶν δραχμῶν διέρχεται ὁ εὐτυχῆς ταξιδιώτης εἰς δύο καὶ ἡμίσειαν ὥρας τὰ ἕξ μίλια τοῦ Ἰσθμοῦ ἐν πλήρει δόξῃ, ὑπὸ πυκνοτάτης κονιορτώδους νεφέλης περιβαλλόμενος, καὶ μεγαλοπρεπέστατα μὲ βῆμα σθεαρὸν καὶ τινακτὸν παρευόμενος ἐπὶ τοῦ Κορινθίου ὄρμου τὴν νεάν θεοκρισίαν.

Ἔννοεῖται ὅτι οἱ ὑπάλληλοι καὶ ἀγχοφόροι τῆς ἐταιρίας δὲν ἀνέλαβον καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταφέρωσι καὶ τοὺς σάκκους καὶ λοιπὰ μικρὰ πράγματα τῶν ἐπιβατῶν· ἡ δὲ εὐεργετικὴ πρόνοια τοῦ συλλόγου « Παρνασσῶ » συνάξασα ὑπὸ τὴν κεντρικὴν τῶν Ἀθηνῶν στέγην ὅλους τοὺς Κορινθίους ἀπόρους παιδας ἐπεφυλάξτετο τοῖς ταξιδιώταις νὰ ἐκτελώσιν οἱ ἴδιοι καὶ ἀγχοφορικὰ καθήκοντα ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ. Φαντάσου λοιπὸν τὰς πτωχὰς χεῖράς μου φίλε Ἀσμοδαῖε!

Ἄλλὰ τὸν στόμαχόν μου; Μακάρις οἱ μὴ πεινῶντες καὶ διψῶντες ἐν Κορίνθῳ.

Ἀπεβιβάσθην εἰς Πάτρας ἐσπέραν' οὐκ ὅπως βαθύτατον Κομφότατο· φανοὶ εἰσὶν ἀπὸ διατίας ἀνηρημένοι εἰς συντόμους ἀποστάσεις ἐν τῇ πόλει . . . διὰ γιγούμα μόνον. ἡ ἐταιρία τοῦ φωταερίου δὲν ἔργισε τὰς ἐργασίας τῆς ἀκόμῃ. Ἐν τῷ μεταξὺ πάς τις δύναιται νὰ θραύσῃ τὴν κεφαλὴν ἢ τὸν πόδα ἐλευθέρως εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως. Ἄνεχώρασα χολῆς ἐκείθεν.

Ἐπὶ τέλους τὴν ἐπομένῃ μ' ἔρριψαν ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου ἀνακίξ μετὰ τῶν ἐπίπλων εἰς τὰ διὰ τὸ κατάντικρον Μεσολόγγιον πλοίαρικα. Ἐψήθην τρεῖς ὥρας διερχόμενος τὴν λιμενοθάλασσάν του· ἀλλ' ἀπέβην εἰς τὸν πρὸς ἐν ἄρον μου.

Τοῦτο λέγεται συγκοινωνία ἐν Ἑλλάδι.

Ἔχεις ἀνεγνώσει περὶ τῆς ποινῆς τῶν καταδικαζομένων εἰς τὸν δι' ἀβυρίας θάνατον. Τοιαύτην σχεδὸν ἤδη ὑφίσταμαι. Τετραήμερος πανήγυρις ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἀδικακοπος γταουλοκρονσία. Τὸ δὲ σύνταγμα μὰς ὑπαγορεύει ἵτως οἱ μὲν τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν νὰ διασκεδάξουν ἀπαύστως, οἱ δὲ νὰ μὴ ἡσυχάζουν παντελῶς.

ΠΕΛΕΚΟΥΔΗΣ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΠΡΩΤΟΓΥΠΟΙ ΕΚ ΤΟΥ «ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ»

ΑΜΑΞΙΑI σταθμεύουσιν ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος ἄλλοτε δέκα, ἄλλοτε 15, κάποτε 20, πολλὰκις 21.

ΓΥΡΙΖΟΜΕΝ ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα καὶ εὐρίσκωμεν εἰδήσεις ἐν Πειραιεὶ Ἀθηναϊκὰς καὶ ἐν Ἀθήναις Πειραιωτικὰς. Τὰς συγκεντροῦμεν εἰς τὰς παρακάτω.

ΚΑΡΡΟΝ κατέχευετο χθὲς ἐκ Πεντέλης φέρον μάρμαρα διὰ τὴν μεγάλην οἰκοδομήν τοῦ κ. Ψιακῆ.

ΠΟΛΛΑΙ ἄλλαι οἰκίαι μὲ μάρμαρα κτίζονται.

ΔΕΝΔΡΑ ἔχει 100 ἢ ἑδὸς Σταδίου μὲ μέρος τῆς ὁδοῦ Πατησίων.

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ κατέπλευσε χθὲς. Ἐφερε καὶ τὴν ἀποσκευὴν τῶν ἐπιβατῶν καὶ δύο βαρέλια τσίρων εἰς τὴν παντοπωλίην κ. Πεπεμούνταν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ἦτο χθὲς. Αὐριον θὰ ᾔηαι δευτέρα.

ΟΡΧΗΣΤΡΑΝ ἐκ μουσικῶν 16 ἔχει ὁ Ἀπόλλων διεθυνομένην ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλλέγρη.

ΘΑ ΕΚΔΩΣΗ μετὰ τρεῖς μῆνας σύγγραμμα ὁ κ. Μουκατῆρος, γνωστὸς καὶ ἐξ ἄλλων.

ΣΥΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ὅλα τὰ θέοντα ἐν ὑπουργικοῖς συμβουλίαις.

ΙΒΗΘΟΣ ἔτρεχε χθὲς ἀπὸ βυτῆρος εἰς τὰς στόλας τοῦ Ὀλυμπίου Διός. Εὐτυχῶς εἶχεν ἐπιβάτην καὶ δὲν ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ πατηθῇ. Φ

Ἐπεθύνηος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣΙΑΣ